

נע, (ב) רק אחר שמוש אית"ן בשרשי היה היה — יִהְיֶה יִחְיֶה.
שוא נח אחר מתג. (ג)

אותיות הח"ע בסוף התיבה בנקוד פתח, קוראים הפתח באל"ף
גנובה, ואותיות הח"ע בנח נראה. (ד)

לשון חיים

להיות מלעיל, כמו קומה עזרתה לני ופרנו למען חסדך (תהלים מר,
כז), כל המלים הללו הן מלעיל, ואם משפט הנגינה להיות מלרע, אינם
מצוינים כלום, ובזה אני יודעים שכל מלה החסרת הקו, משפטה להיות
בה הנגינה מלרע, וכן נהגתי לפעמים בספרי זה.

(ב) כמו וְשָׁן—מְרוֹ עֵי—נָךְ הָ—יָחַח.

(ג) ר"ל כי אלה השני שרשים „היה“ „חיה“ יוצאים מן הכלל
בזה, שבהם בא שוא נח אחר מחב, כמו קרשים יִהְיֶה (ויקרא כא, ו)
קרשים הִיָּה (שם יט, ב), לא יִחְיֶה (שמות יט, יג), וכן אֵהְיָ הִיָּה
יִהְיֶה נִהְיָ וכו', אֵחִיָּה הִחִיָּה יִחִיָּה נִחִיָּה וכו', כל אלה השואים—
הם נחים, אע"פ שהם באים אחר מחב, כי אֵלֹהִי הִיָּה נעים, הִיָּה צריכים
להיות מרכבים בפתח סגור או קמץ, כמשפט שוא נע באותיות אתה"ע.
ומ"ש רק אחר שמוש אית"ן יש להוסיף גם אותיות בוכל"ם, כמו בְּהִיָּה
וְהִיָּה. כמ"ש בסימני שוא נח (סימן ו), ובכללים קצרים (סימן לב).

(ד) הגאון קצר מאוד בדיון פִּתְחָה גְּנִיבָה, והנני למלאות דבריו;

(א) אם באה אחת מאותיות הח"ע בסוף המלה, ולפניה תנועה
גדולה, (לבר מקמץ) יבוא פתח תחת האות מאותיות חת"ע, כמו רִית
נִיתוּת רִצַּב בָּבוּה.

(ב) הפתח הזה נקרא לפני האות הח"ע, על אחת אל"ף שאיננה
נמצאת כלל במלה, כאלו כתוב, רִי־אֵת נִיתוּאֵת גְּבוּאֵת רִאֵע, האת

וכן מלאפום בוי"ו בראש התיבה, קוראים המלאפום על אל"ף גנובה, ואות וי"ו נח נסתר, כמו ודבר—אודבר. (ה)

לשון חיים

נקראת בשם „פחת גנובה“ או „אלף גנובה“, כן היא דעת הראב"ע וסיעתו, ויש אומרים, כי הפחת הגנובה נקראת על האות הנסתרת, הנמשכת מן התנועה גדולה שלפניה, (כי כבר נחבאר בשער התנועות סימן ד, שכל התנועה גדולה מושכת אחריה אות אהוי נסתרת, אפילו בשעה שאיננה נמצאת בפועל), ונקראת פאלו כתובות ג—ית—ית—נב—ות—י—יע, (עין מנחת שי ריש בראשית).

ג) הפחת הגנובה איננה נחשבת פחשבון התנועות, מפני שהיא באה תמורת שוא, כמו יע על משקל גר, שהרי"ש ריקה מתנועה, וכן גבוה על משקל גדול, גרית—גרית, ית—ית, לכן לא תבוא הגנינת לעולם בפחת גנובה, רק תמיד בתנועה גדולה שלפניה.

ד) אות ה' הבאה בסתת גנובה תמיד בתוך הה"א נקודת הנקראת „מפיק“, כמו תמה תמה גבות.

ה) אחר קמץ גדול לא יבוא פחת גנובה, כמו ולרבקה אָח (בראשית כד, כט), צדיק עם רָשָׁע (שם יח, כה) לָהּ.

ו) וכ"כ האבן עזרא (במדבר ט, יג), ובדרך לא היה — איברך וכ"כ הרד"ק (מכלול מט ע"א), קריאת הוי"ו הזאת אל"ף שרוקה בקבלת, כמו שכתב המורה רבי יהודה החיוג ז"ל, פן ירשנו מקרמונינו דור אחר דור עכ"ל, וזאת נקראת בשם „אל"ף גנובה“.

השוא שאחרי א' גנובה במלאפום נראה לכאורה שהוא שוא נע, כמשפט פל שוא שאחרי חנועה גדולה בלי גנינת, ועוד מסעם שהוא חנועה תמורת שוא, כי משפט ו' התבור להיות בשוא, רק לפני שוא